

клада за сжия попъ: Іерей Пет'ръ Кленски, синъ земеделца Миѡанна, рождениемъ и воспитаніемъ из села Баніанскога, близъ Скопла, счил се книги ка патріаршін Іпексконъ ѡ Гевургіа ер'монаха Пеѡанина... Искѡшенъ бивъ како читати знаеть скатое писаніе, пробаціумъ из царстѡющихъ книгъ читаеть среднимъ разѡумомъ, заносить изикомъ бѡгарскимъ (Споменик XLII, 114).

1740 г.

№ 73.

О х р и д ъ.

Бѡгаритѡ, които сж се прѡселвали въ Русія на малки групи или на отдѡлни сѡмейства, записвали се били обикновено въ общинитѡ на така нареченитѡ „грѡцки колонии“ въ южна Русія, каквито е имало изпърво въ Нѡжинъ, сетнѡ и въ Одеса. Колкото и много тогава църквата да е задушавала националността, сѡ пакъ нѡкои бѡгари сж издавали своята народность изподъ грѡцката се религиозно-училищна прѡмѡна. Такива случаи срѡщаме въ запазенитѡ списъци на реченитѡ грѡцки колонисти, напр. въ Нѡжинъ. Тукъ ще поменемъ за случая съ единъ бѡгаринъ отъ Охридъ отишълъ въ Нѡжинъ прѡзъ 1740 г. За други случаи ще кажемъ по-долу при други години. Въ списъка се бѡлѡжи: „Семенъ Ѳедоровъ бѡгаринъ турецкой области з города Охрида¹⁾, находился въ Нѡжинѡ съ 1740 году“ (Труды двѡнадцатаго археологическаго сѡѡзда въ Харьковѡ 1902. Томъ II. Москва 1905, стр. 224).

1745 г.

№ 74.

С к о п ѡ е.

Скопѡнинътъ Иванъ Димитриевъ Сталевски се прѡселилъ въ Русія и прѡзъ 1745 г. билъ записанъ въ грѡцката колонія въ Нѡжинъ, но като бѡгаринъ: „Иванъ Димитриевъ Сталевскій бѡгаринъ Македонской провинціи з горда Искипъ,²⁾ заехалъ въ Нѡжинъ въ 1745 году“ (Труды XII археолог. сѡѡзда въ Харьковѡ 1902. Томъ II. Москва 1905, стр. 225).

¹⁾ Въ оригинала Отрида.

²⁾ Искипъ е турското име на Скопје.